

Zdolali Galerii Ganku v zimě Stanislawského cestou!

V posledních dvou letech prokázali českoslovenští representanti-horolezci několikrát vysoké mistrovství a odvahu. Za vrcholnou ukázkou jejich vyspělosti však považujeme zimní výstup mistra sportu Karla Cermana, Jiřího Maška, mistra sportu Radana Kuchaře a Bohumila Svatoše na Galerii Ganku cestou Poláka Stanislawského, uskutečněný ve dnech 4. a 5. března 1955. Vždyť je to klasická a nesporně jedna z nejobtížnějších horolezeckých cest Vysokých Tater. Stanislawski zdolal Galerii Ganku v létě 1933 a dosud našel jen málo následovníků. Z našich byli prvními Procházka-Chroust s Vodhánělem v r. 1946. Tura klade na horolezce velké technické i fyzické nároky. Patří k nejtěžším „šestkám“ (to je nejvyšší stupeň obtížnosti), které známe. V zimě ještě nebyla zdolána . . .

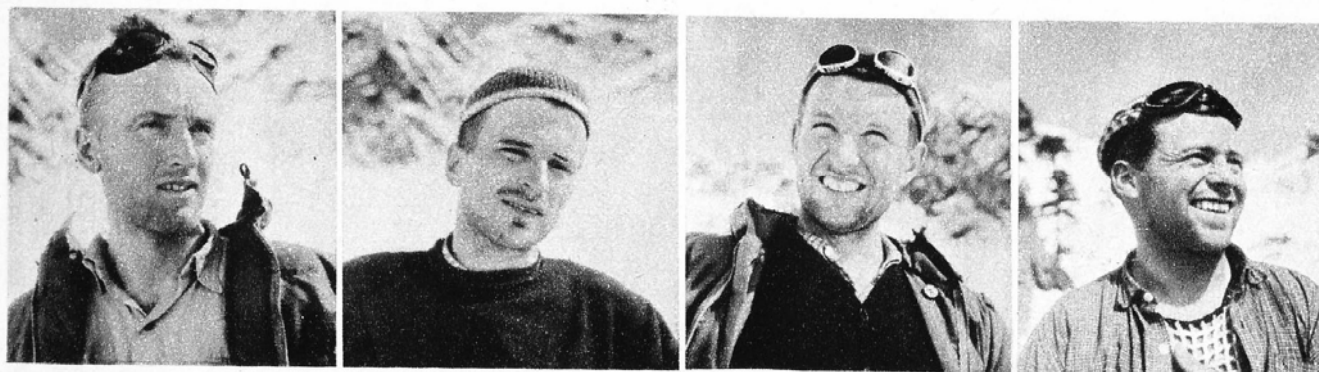
Koncem ledna se pokusila o výstup na Galerii Ganku dvojice Cerman-Mašek, ale počasí jí nepřálo. Když vystoupili do poloviny stěny, museli se vrátit. Stejným plánem se obírala i dvojice Kuchař-Svatoš. Nakonec se všichni čtyři representanti domluvili na společném výstupu. Noc před výstupem spali ve stanech v sedle Váhy. Už v osm hodin ráno však stáli na patě ponuré, zlověstně černé, chmurné stěny Galerie Ganku. Podmínky nebyly příznivé. Byl dvacetistupňový mráz, sníh se bořil. Družstvo se rozdělilo na dvojky vzájemně jištěné třicetimetrovým lanem a spojené další „třicítkou“. První dvojice hledala cestu a jistila postup, druhá nesla zavazadla. A ta nebyla malá: dva Ždiarské pytle pro bivakování, pérové spací vaky, potraviny a vařič. Dvojice se pravidelně střídaly ve vedení. Mnohde bylo lezení technicky tak náročné, že chlapci museli odkládat rukavice. Za tři hodiny, přesně o jedenácté, dosáhla čtveřice místa, kam vystoupili Cerman a Mašek při prvním pokusu. Ale hlavní těžkosti měla teprve před sebou!

Za nejobtížnější úsek výstupu je považováno místo, kde dosti široký komín je náhle zúžen vysunutým balvanem na těsný „tunel“ snad čtyři metry vysoký. Representanti očekávali, že toto místo bude ucpáno ledem a byli připraveni prokopat si cestu cepíny. Ale cesta byla volná, třebaže k vyčerpání namáhavá. Bylo 15,00 hodin, když družstvo dosáhlo místa, kde si předem plánovalo bivak, nocleh. Ale místo bylo malé, s bídou stačilo pro dva! Nezbývalo než pokračovat ve výstupu. Vedoucí dvojka postoupila o dalších 60 metrů, od horní hrany Galerie je dělilo jen něco málo přes deset metrů. Byla již tma, 19,00 hodin. Všichni byli vysílení, unaveni, nebylo sil ani myšlenky k dostoupení vrcholu. Nakonec na nejvyšším, skromňoučkém místečku zůstal Svatoš. Cerman sestoupil k Maškovi o 60 metrů níže k původně plánovanému bivaku a Kuchař slanil mimo cestu na úzkou „poličku“. A přišla mrazivá, tmavá noc, kterou museli horolezci překonat ve ztrnulých posicích v polosedě či vstoje, navlečení do spacích pytlů. Nemožnost pohybu a chlad byly jistě nepříjemné, ale největším trápením byla — žízeň! Jediný vařič nebyl k použití, vždyť každý z chlapců byl ve stěně jinde. Zbyl jen sníh. Ale i pro Jiřího Maška, trpělivě stojícího nepřetržitě 19 hodin na třicetimetřové plošince, i pro ostatní měla ta noc konec!

Ovšem postup zrána byl pomalý, ztěžoval jej mráz. Způsobil, že jednak chladem ztuhly svaly, jednak železné skoby, jimiž se zajišťuje postup v nejtěžších úsecích stěny, se staly křehkými a při zatloukání či vytloukání se tříštily. Posledních deset metrů výstupu bylo nejsvízelnějších. Hřebenová hrana Galerie byla zcela zalita zledovatělým sněhem, vlastně ledem. Skoro tři hodiny trvalo jen překonání tohoto desetimetřového úseku. Bylo krátce po poledni, když si horolezci z Libereckého kraje podali ruce na vrcholu Galerie Ganku po prvé překonané v zimě a blahopřáli si k splnění úkolu!

Severozápadní stěna Ganku obrací své chmurné čelo na Kačí dolinu, odkud nastupují horolezci k jejímu zdolání. Galerie je vyšší než 300 m a pokračuje ssutí a mírnějším sklonem až na vrchol Ganku. Její celková výše je asi 500 m.

Družstvo, které po prvé zdolalo Galerii Ganku Stanislavského cestou v zimě: mistr sportu Karel Cerman, zaměstnáním údržbář, mistr sportu Radan Kuchař, technický úředník, Jiří Mašek, brusič skla, Bohumil Svatoš, technický kontrolor, všichni reprezentanti ČSR.